

TARBIJAVAIKLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/22-02464-014
Otsuse kuupäev	26. apr 2022
Komisjoni koosseis	Esimees Edith Sassian
Tarbija	
Kaupleja	Telia Eesti AS, 10234957
Tarbija nõue	viivise nõue
Asja läbivaatamise aeg	11. apr 2022

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus. Telia Eesti AS peab tarbijale tasuma viivist 9, 27 eurot.
 2. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.
- Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.
- Kaupleja peab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult teavitama otsuse täitmisest 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Tarbija tellis 28.11.2017 veebipoest www.telia.ee mobiiltelefoni Samsung Galaxy Note 8 Dual SIM hinnaga 829 eurot. Tarbija selgitab, et enne kahe aastase pretensiooni esitamise lõppu ilmnisid telefoni ekraanil tugevad sissepõlemise ilmingud, mille tulemusena asendati ekraan uuega ning telefon tagastati 31.01.2020.

11.01.2022 selgus, et telefoni ekraanil kordub sama viga uuesti ning lähtuvalt sellest avaldas tarbija soovi lepingust taganeda või vahetada telefon teise mudeli vastu.

16.02.2022 pöördus tarbija avaldusega komisjoni poole. Tarbija nõudis kauplejalt ebakvaliteetse seadme asendamist uue seadmega Samsung S22 Ultra või ostusumma 829 euro tagastamist. Peale selle viivist tagastatava summa ettenähtud ajast pikema kinnihoidmise eest vastavalt kehtivale seadusele ja viivitavate päevade arvule.

17.03.2022 tagastas kaupleja tarbijale telefoni ostusumma.

Tarbija sõnul oleks kaupleja pidanud telefoni ostusumma tagastama 31.01.2022 ning sellest tulenevalt soovib tarbija viivist hilinenud 49 päeva eest summas 60, 93 eurot.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja palus komisjonilt pikendada vastuse esitamise tähtaega. 18.03.2022 teatas kaupleja, et kaupleja otsustas tarbijalt Samsung Galaxy Note 8 Dual SIM mobiiltelefoni hinnaga 829 eurot tagasi osta. Vastav tagasiarvestus on tehtud ning summa 829 eurot on kantud tagasi tarbija arveldusarvele.

25.03.2022 esitas kaupleja täiendava selgituse: „Vastavalt VÕS § 113 lg 1 rahalise kohustuse täitmisega viivitamise korral võib võlausaldaja nõuda võlgnikult viivitusintressi (viivis),

arvates kohustuse sissenõutavaks muutumisest kuni kohase täitmiseni. Käesoleval juhul oli ostja ja müüja (Telia) vahel sõlmitud müügileping. Ostja soovis koheselt õiguskaitsevahendina kasutada lepingust taganemise õigust (VÕS § 223) kuna tema hinnangul oli tegu seadme korduva veaga. Märgime, et taoliste pöördumiste lahendamisel ei saa müüja tugineda ainult ostja väitele puuduste kirjelduse või ka selle korduvuse osas. Selleks, et leiaks kinnitust seadmel lepingutingimustele mittevastavus, tuleb seade tuua müüja juurde remonti, kes selle edastab tootja volitatud hoolduskeskusele kus selgub kas seadmel esineb mittevastavus, kas see on korduv ja kui on, siis saab tootja volitatud hoolduskeskus teha otsuse seadme eest tasutud müügihinna tagastamise kohta tulenevalt VÕS § 223. Hetkel jääb arusaamatuks, miks leiab ostja, et kaupleja pidi seadme müügihinna tagastama tähtajaga 31.01.2022 ehk kohustus muutus sissenõutavaks just sel päeval. Müüja sai tootja volitatud hoolduskeskuse poolt müügihinna tagastamise otsusest teada 14.03.2022 ja 17.03.2022 kanti ostjale seadme müügihind tagasi ning teavitasime sellest TTJA-d 18.03.2022. Seega me leiame, et Telia ei ole kohustatud ostjale viivist tasuma“.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud tarbija avaldusega ja sellele lisatud materjaliga ning asjas antud poolte selgitustega, leidis, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele osaliselt.

Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses.

Esitatud tõenditest nähtub, et leping on poolte vahel sõlmitud, kokkulepitud hind on tarbija poolt kauplusele tasutud ja lepingu eest on tarbijale üle antud.

Tarbija pöördus kaupleja poole kaebusega 11.01.2022, tarbija avaldas soovi lepingust taganeda või vahetada telefon teise mudeli vastu.

Komisjoni poole pöördus tarbija 16.02.2022.

Komisjoni menetluse käigus 17.03.2022 tagastas kaupleja tarbijale ostusumma, viiviste tasumisega kaupleja ei nõustunud.

Tarbija arvates tasus kaupleja nõude osaliselt, st. tasus põhisumma, kuid jättis viivise nõude tasumata. Kaupleja pidi raha tagastama 31.01.2022, kuid hiilis oma kohustustest kõrvale, kokkuvõttes hilines kaupleja maksega 49 päeva. Kaupleja enda hinnakirjas on viivis juriidilisele isikule 0,15% õigeaegselt tasumata summadelt päevas, mida ta rakendab oma klientidele. Proportsionaalsuse põhimõtte järgi kehtib ka kauplusele endale, kui juriidilisele isikule sama viivise määr, mida ta nõuab teistelt juriidilistelt isikutelt, seega peab kaupleja tasuma siinkohal viivist 7, 35%, mis arvestades võlgnetavat summat 829 eurot, teeb 60,93 eurot.

Vaidlust ei ole selles, et tarbija esitas kauplusele kaebuse 11.01.2022, milles ta soovis asja asendamist uue vastu või ostusumma tagastamist, ja 17.03.2022 tagastas kaupleja tarbijale ostusumma 829 eurot.

VÕS § 223 lg 1- 3 kohaselt müüjat loetakse müügilepingut oluliselt rikkunuks muu hulgas ka siis, kui asja parandamine või asendamine ei ole võimalik või ebaõnnestub või kui müüja keeldub õigustamatult asja parandamast või asendamast või ei tee seda mõistliku aja jooksul pärast talle lepingutingimustele mittevastavusest teatamist.

VÕS §-s 100 sätestatu kohaselt kohustuse rikkumine on võlasuhtest tuleneva kohustuse

täitmata jätmine või mittekohane täitmine.

VÕS § 101 kohaselt kui võlgnik on kohustust rikkunud, võib võlausaldaja:

- 1) nõuda kohustuse täitmist;
- 2) oma võlgnetava kohustuse täitmisest keelduda;
- 3) nõuda kahju hüvitamist;
- 4) taganeda lepingust või öelda leping üles;
- 5) alandada hinda.
- 6) rahalise kohustuse täitmisega viivitamise korral nõuda viivist.

VÕS § 113 lg 1 kohaselt rahalise kohustuse täitmisega viivitamise korral võib võlausaldaja nõuda võlgnikult viivitusintressi (viivis), arvates kohustuse sissenõutavaks muutumisest kuni kohase täitmiseni. Viivise määraks loetakse käesoleva seaduse §-s 94 sätestatud intressimäär, millele lisandub kaheksa protsenti aastas. Kui lepinguga on ette nähtud kõrgem intressimäär kui seadusjärgne viivisemäär, loetakse viivise määraks lepinguga ettenähtud intressimäär.

Pooled ei ole viivisemääras kokku leppinud. Asjas kuulub kohaldamisele seadusjärgne viivisemäär. Seadusjärgne määr on 8 % aastas, ehk 0,022% päevas.

Tulenevalt TKS § 24 lg 5 on kaupleja kohustatud lahendama tarbija kaebust 15 päeva jooksul arvates kaebuse saamisest.

Kaupleja lahendas tarbija kaebust 18.03.2022, kaupleja oli viivituses 26.01.2022 – 17.03.2022, ehk 51 päeva, seadusjärgseks viiviseks on 9, 27 eurot, mida tarbijal on õigus kauplejalt saada.

Tarbija avaldus on põhjendatud, tarbijal oli õigus lepingust taganeda. Lepingust taganemisel muutub olemasolev võlasuhe tagasitäitmise võlasuhteks (VÕS 10. peatüki 2. jagu). Telefon on kauplejale tagastatud ja ostusumma on tarbijale tasutud. Tarbijal on õigus saada kauplejalt viivist 9, 27 eurot.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Edith Sassian

/allkirjastatud digitaalselt/